

İslam İnkılabı Rehberi'nin ülke yetkililerine hitaben konuşması - 7 /Jul/ 2014

(Hicri-i Kameri 1335 yılının Mübarek ramazan ayının 9. günü – İmam Humeyni (ra) Hüseyniyesi)

Bismillahirrahmanirrahim

و الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين

İlk olarak siz bacı ve kardeşlere, İran İslam cumhuriyetinin aziz ve sorumlu yetkililerine hoş geldiniz diyorum. Çok güzel bir toplantıdır ve inşallah bu mübarek ayda Allah taala'nın bereket, hidayetini ve nuraniyetine mahzar olur. Sayın cumhurbaşkanı'nın[1] konuşması da çok güzel, kamil ve yararlı bir konuşmaydı. Ülke yetkililerinin niyet ve gayretinde olan şeyin bu ayın bereketi ve Salihler, müminler ve oruçluların duaları bereketi hürmetine aziz yetkililerimizin istediği sonuca varır.

Ramazan ayını mübarek ay olarak isimlendirdiler. Bu ayın mübarek olarak isimlendirilmesinin nedeni ise şudur ki ateşten kurtulmak ve cennete girmenin yolu bu aydadır. Ramazan ayının günlerine mahsus duada okuyoruz ki:

[2] و هذا شهر العتق من النار و الفوز بالجنة

“Allah'ın ateşi ve cehennemini, ayrıca ilahi cennet bu dünyada mevcuttur.”

[3] «و إن جهنم لمحيطة بالكافرين»

“Ve cehennem burada, bu kesitte, bu yaşamda kafirleri, zalimleri, dinden çıkmışları ve muhalifleri kuşatmıştır, Cennette bunun gibi”

Bizlerin cehennemden cennete gitmemiz kendi elimizdedir, bu dünyada tahakkuk bulur, onun ayni, batini ve gerçek tecellisi o kesitte gözükyor. Biz bu yolculuğu, bu kötü ameller cehennemini, kötü kalp cehennemini, kötü düşünme cehennemini, bu dünyaya ait olan bu cehennemi iyi amellilerin, iyi düşünenlerin, ahlaklıların cennetine çevirebiliriz. Bu hareketin adı ise “İnabe”dir, “Tevbe”dir. Nitekim duada şöyle deniliyor:

[4] و هذا شهر الانابة و هذا شهر التوبة

İnabeyle, tevbeyle, ateşten kurtulmak, cennete ermek mümkün olabilir.

Mübarek ramazan ayının bereketlerinden biri bu ay için zikredilen dualardır. Bu dualar hem Allah Taala ile konuşma kalitesini, ondan yardım dileme ve Allah'a yönelme kalitesini bizlere öğrettiği gibi hem de insanın normal ahlaki hadis ve rivayetlerde bile bulamayacağı bir çok maarifi bizlere öğretiyor. Ben burada sözümün girişinde aktarmak için bu dualardan iki tanesini seçtim. Bu duaları seçmenin sebebi ise benim ve sizlerin bugünkü ihtiyacımızdan dolayıdır. Bizler bugün aziz ülkemizin, İran İslam cumhuriyetinin yetkilileri olarak ihlas ve samimiyet içinde ciddi çalışmalara, gayrete ihtiyacımız var. Nitekim bu dualar bizleri bu yöne doğru sevk etmektedir. Bu dualardan biri

mübarek ramazan ayının ilk gününe ait duadır. Ben bu duadan şu bölümü seçtim:

[5] اَللّٰهُمَّ اجْعَلْنَا مِمَّنْ نَوَى فَعَمِلَ وَ لَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسِلَ وَ لَا مِمَّنْ هُوَ عَلٰى غَيْرِ عَمَلٍ يَتَّكِلُ

Üç cümleden ibarettir. İlk cümlede arz ediyor “Allahomme İc'alna Mimmeneva feamile” Yani Allah'ım! Beni niyetle, marifetle, tanımla amellerini yerine getirenlerden karar kıl. Gayesi olan amel, niyeti içeren amel ve önceden ne amaçlı olduğu, hangi maksada yöneldiği belli olan amel.

İkinci cümle şöyledir:

وَ لَا تَجْعَلْنَا مِمَّنْ شَقِيَ فَكَسِلَ

Yani: “Bizleri, tembellik ve işsizliğe duçar olan o siyan günlülerden karar verme.” Duada zikredilen kesalet, tembellik manasınadır, yani işsizlik demektir. İşte bizleri bundan korumasını dilemekteyiz. Dua bunu bize öğretiyor.

Üçüncü cümle ise:

وَ لَا مِمَّنْ هُوَ عَلٰى غَيْرِ عَمَلٍ يَتَّكِلُ

Yani: “Bizleri amelden başka bir dayanakları olanların safında kılma. Toplantılarda oturup amel etmeksizin sadece hep konuşmak, temennide bulunmak, meseleleri birbirine bağlamak..b İşte bizleri bunlardan karar kılmamasını temenni ediyoruz. Bakınız bu duadan alınması gereken ders şudur: mümin Ramazan ayının ilk gününde böyle bir nefesle bu ilahi ziyafete giriyor. Bunun kendisi bu büyük ilahi ziyafetin bereketlerinden biridir. Bu dualardan birincisi...

İkinci Duaya gelince: Ramazan ayının her gününe ait duadır. Bu duada şöyle arz ediyoruz:

[6] أَوْ أَذْهَبَ عَنِّي فِيهِ النُّعَاسَ وَ الْكَسَلَ وَ السَّامَةَ وَ الْفَتْرَةَ وَ الْقَسْوَةَ وَ الْغَفْلَةَ وَ الْغِرَّةَ

Yani; “Allah'ım! Beni bu hasletlerden, bu özelliklerden uzak tut. Bu özellikler şunlardır: Birincisi, “en-Nuas” Uykulama, ikincisi, “el-Kesel” Tembellik, Üçüncüsü, “es-Same” bezmek, bıkkınlık, bir sonraki “el-Fetrete” işleri önemsememek, işlerde dayanıklılık göstermemek, sonraki “el-Kasve” katı yüreklilik, tahaccür ve esneklik göstermemek; sonraki “el-Gafle” gafil olmak, kendi konumunu şaşırma ve sonuncusu ise “el-Girre” aldatılmışlık, mağrur olmak beni bunlardan koru. Dikkat ediniz bunlar ne büyük derslerdir. Bu kavramların yetkililer ve ülke idarecileri, toplumda sorumluluk sahibi olanlar için taşıdığı önem normal ve bayağı insanlar için taşıdığı önemden çok daha büyük ve fazladır. Bizleri tembelliğe, kasvete, gaflete duçar etme dediğimizde iki açıdan bu ilahi talebe muhtacız. Bu ilgiye, bakıma muhtacız. Birincisi ayağımızın kaymaması, hataya düşmemiz, sorunla karşılaşmamız için kendi şahsi açımızdan ve diğer görev alanımız ve sorumluluk alanımız açısından. Sizler bir gemiyi hidayet eden kaptan gibisiniz; uçağı kullanan pilot gibisiniz, sizin meseleniz sadece kendi canınızı koruma meselesi değil, kendi özel arabasına binip de caddede hareket etmekte olan kimseden farklısınız, onun sorumluluğu sadece kendi canının sorumluluğudur! Ama sizler hayır! Bir topluluğun sorumluluğu sizlerdedir. İşte bunlar açıklanan bu meseleler karşısında sizin sorumluluğunuzu ağırlaştırmaktadır.

Dinimiz edebiyatında Ramazan ayı bir taraftan şeytan ve şeytani davranışların karşı karşıya geldiği ve diğer yandan rahmani davranışlar, ibadet ve ubudiyet ayıdır. Şeytan'ın Ramazan ayında ağzına gem vurulduğu söylenmiştir bu birincisi ve yine Ramazan ayının itaat ve ubudiyet ayı olduğu belirtilmiştir bunun en kısa ve öz ifadesi ise “takva”

kavramıdır.

[7] كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Yani: “Oruç, sizden öncekilere farz edildiği gibi size de farz edilmiştir”

Mesele şeytanla takvanın karşılaşması meselesidir. Şeytan’ın işi aldatmaktır. Aldatmak, İğva etmek ne demektir? Yani sizin muhasebe mekanizmanızda aksaklık oluşturmaktır. İşte bu şeytandır. Bunun karşısında ise Takva’nın işlevi var. Şeytan sizi aldatmaya çalışıyor yani insan vücudundaki akıl, fitrat, sahih tesbit mekanizmasını devre dışı bırakmaya çalışıyor. Yani insanı muhasebede hataya düşürmeye çalışıyor. Takva ise bunun tam karşısında yer alıyor:

[8] إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا

Yani: Allah’tan çekinirseniz (takvalı olursanız) hayırla şerri ayırt etme kabiliyetini verir size

Takva size Furkan verir yani hakla batılı ayırt etme yeteneği kazandırır. Bir başka ayette de şöyle buyruluyor:

[9] وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ يَعْلَمِكُمُ اللَّهُ

Yani: Sakının Allah’tan, Allah size öğretmededir

Takva Allah Taala’nın bilim, şuur, bilgi kapılarını sizin yüzünüze açmaktadır.

Şeytan’ın bizim muhasebe mekanizmamız üzerindeki etkisi tehdit ve tatmin yoluyla. Bir taraftan bizleri korkutuyor. Mübarek Alı İmran suresinde bir ayet’te bu konuda şöyle buyruluyor:

[10] إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ وَ خَافُوا اللَّهَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Yani: Şüphe yok ki Tanrı dostlarını korkutan ancak ve ancak Şeytan’dır. Onlardan korkmayın, benden korkun eğer iman edenlerden iseniz.

Uhud’dan sonra vuku bulan bir gazvede geniş bir söylenti yayarak düşman’ın gelmesiyle Müslümanların zor durumda kaldığını, her şeylerini kaybettiklerini aşılama çalıştılar. Bunun üzerine Peygamber efendimiz şöyle buyurdu: Bugün Uhud savaşında yaralanan kimseler kılıçlarını kuşansın ve benimle gelsinler. Eğer sizlerden hiç biriniz bile gelmeyecek olsanız da ben tek başıma gideceğim.

Resulullah efendimiz tek başına hareket etti ve Uhud gazvesinde yaralanan kimseler de kılıçlarını kuşanarak Resulullah efendimiz ile birlikte hareket ettiler ve Medine’nin yakınında pusuya yatan ve saldırı hazırlığı içinde bulunan düşman’a ani bir saldırı gerçekleştirerek darmadağın etti ve geri döndüler.

[11] فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَ فَضْلٍ لَّمْ يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ

Yani: “Kendilerine hiçbir kötülük erişmeksizin Allah’ın nimetlerine ve ihsanına nail olarak geri döndüler ve Allah rızasına da uymuş oldular...”

Daha sonra şöyle buyuruyor:

إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ

Yani: “Şüphe yok ki Tanrı dostlarını korkutan ancak ve ancak Şeytan'dır...”

[12] الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ

Şeytan sizi fakirlikten korkutur.

Bu ayetin mealiyle ilgili bir ihtimale göre bu bir tehditti. Diğer yandan Tatmin etmeye çalışıyor (Vaatlerle aldatmak)

Şeytan vaat veriyor, hem de aldatıcı vaatler. Bu konuyla ilgili olarak da Kur'anı Kerim de şöyle buyruluyor:

[13] يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

Yani: “Şeytan, onlara vaatlerde bulunur, onları olmayacak isteklere sürükler, kuruntular verir; fakat Şeytan'ın vaatleri, ancak aldatıştan ibarettir.”

[14] وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا

Şeytan onlara kuruntulardan başka bir vaat vermemektedir. Görüldüğü bir taraftan tehdit ve diğer yandan tehdit ve vaatler. Bugün Amerikanın ve öteki Müstekbir güçlerin davranışlarında gördüğümüz gibi. Bir yandan tehdit ederken diğer yandan vaatlerle tatmin etmeye çalışıyorlar. Burada tatminden gaye sadece şahsi vaatler değil. Genel vaatler: Böyle ederiz, şöyle ederiz misalinden ama sonunda da yerine getirmiyorlar, yalan söylüyorlar. Şeytan'ın işi budur. Şeytan yaptığı tüm bu aldatmalar, tehditler, tatminlerin tek hedefi ise mümin insanın muhasebe mekanizmasını işten düşürmek, yanlış hesaplamalara neden olmaktır. Muhasebe mekanizması devre dışı kaldığında ise iş çığırında çıkar, yanlış muhasebe ise tehlikelerin en büyüklerinden biridir, bazen insan hayatını dahi tehdit ediyor, bazen insan'ın kaderini tehdit ediyor, çünkü insanın kudreti, gücü, yeteneği onun iradesi dâhilindedir ve insanın iradesi de onun muhasebe mekanizmasının etkisi dâhilindedir. Eğer muhasebe mekanizması kötü çalışacak olursa insan iradesi de hatalı bir yönde karar vererek hareket eder ve ardından insan gücü, insanın tüm yetenekleri bu yanlış yönde kullanılır. İşte bu dikkat etmeniz gereken husustur. Arz ettiğim gibi sorumluluğu olmayan bir kişinin dikkat etmesi bir anlama geliyor ve sorumluluk alanımız bulunan benim ve sizler için başka bir anlam ifade etmektedir. Muhasebe mekanizmalarımızın insan ve cin şeytanlar vasıtasıyla etkisiz hale getirilmemesi için dikkatli olmalıyız, meseleleri yanlış anlamamalıyız. Şeytan sadece cin türünden şeytan değil. Sadece İblis değil:

[15]؛ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيْطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحى بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا

Yani: “- İşte biz, böylece her peygambere insan ve cin Şeytanlarını düşman ettik; bâzısı, bâzısına yaldızlı sözler söyleyerek aldatır”

İnsan ve Cin türünden şeytanlar birbirlerine yardımcı olurlar. Benim burada asıl vurgulamak istediğim konu şudur: Muhasebe hatalarından biri insanın hissolan ve maddi unsurlar çerçevesinde sınırlı kalması, manevi faktörleri, ilahi sünnetleri, Allah Taala'nın haberdar ettiği gelenekleri görmezlikten gelmesidir. İşte bu çok büyük muhasebe hatasıdır.

Allah Taala şöyle buyurdu:

[\[16\]](#) **إِن تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يُوَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ**

Bundan daha açık ne olabilir?! Eğer sizler Allah yolunda hareket edecek olursanız, Allah dinine yardımcısı olursanız Allah da sizlere yardım edecek. Bu bir ilahi sünnettir. Bu kesinlikle değiştirilemez:

[\[17\]](#) **وَأَنَّ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا**

Eğer Allah'ın dininin ihya edilmesi yolunda hareket ettiyseniz ve bu yönü riayet ettiyseniz Allah size yardım edecektir. Kur'anı Kerim bunu buyurmuştur. Bu sarahatle ilahi vaattir ve biz de pratikte onu tecrübe etmişiz. Biliniz ki İnkılab tarihinin bu kesiti gelecek nesiller tarafından sürekli gündeme getirtilecek tarih akışı içinde tarih kesitlerinin en üstünlerinden biridir. Madde dünyasında, süper güçlerin musallat olduğu dünyada, İslam'a, İslami maarife ve İslami değerlere yönelik her türlü mücadelenin sürdürüldüğü dünyada, İslam temellerine dayalı bir düzenin kurulması, hem de öyle bir yerde ki o sapık güçlerin daha fazla nüfuz alanını oluşturan bir mıntıkada. İşte bu garip bir şeydir. Bizler bu meseleye adet ettik. İşte bu "İn Tansurullah Yensurkum" (Allah'a yardım ederseniz, Allah da size yardım eder)'dir. Ve Yosabbıt Agdamekom yani sarsıntıya da uğramazsınız ve keza sarsıntıya da uğramadık. İran halkı sarsıntıya uğramadı. Bunca baskı, bunca komplo, bunca eziyet, bunca kalleşlik ama İran halkı vazgeçmedi. Bu ilahi bir sünnettir.

Kur'anı Kerim'de bir başka ayette şöyle buyruluyor:

[\[18\]](#) **أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَ فَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ. تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا**

Yani: "Görmedin mi? Allah nasıl bir misal verdi. Güzel bir söz, kökü (yerde) sabit, dalları gökte olan güzel bir ağaç gibidir. (O ağaç) Rabbinin izniyle her zaman meyve verir."

Güzel söz, temiz girişim ve Allah için amel böyle bir şeydir. Asıl kalan işte budur, yerde kök salıyor, güçleniyor ve meyvesini veriyor. İslam Cumhuriyeti nizamı işte o kelime-i Tayyibe, güzel sözdür, şecere-i Tayyibe gibi baki kalır, güç kazanır. Bugün İran İslam Cumhuriyeti bir düzen olarak, bir hükümet olarak, siyasi bir mecmua olarak 30 yıl öncesiyle mukayese edilemeyecek bir konumdadır. Sonraki iki ayette de şöyle buyruluyor:

[\[19\]](#) **يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ فِي الآخِرَةِ**

Yani:"Allah, iman edenleri, dünya hayatında da, ahirette de sağlam bir söz üzerinde tutar..."

O istikrar ve ispatı tekrarlıyor. Bu faktörleri görmek gerekir. Muhasebelerimizde bu faktörler dikkate alınmalı. Saadet. Şakavet, ilerleme, gerileme, başarılar elde etme ve etmeme, maddiyat ehli, hissiyat ehlinin yürek bağladığı normal maddiyat sınırları ile sınırlı kalmamakta ve bu faktörler de onun yanında bulunmaktadır. Konuşmamın bu bölümünde benim hatırlatmak istediğim temel bir husus şudur ki bizler bugün muhasebimizde hataya düşmemeliyiz, düşman'ın sizin muhasebe mekanizmanız üzerinde etkili olmasına izin vermemelisiniz, sizi aldatmasına izin vermemelisiniz. Onun tehdit ve tatmin etmesinin etkili olmasına izin vermemelisiniz. İslam İnkılâbı ile birlikte başlayan ve halen devam eden İslam cumhuriyetinin müstekbirlük karşısındaki mücadelesi peygamberlerin tağutlara karşı verdikleri, insan ve şeytan türünden şeytanlara karşı verdikleri mücadeledir. Bizler yüce hedefler istikametindeyiz, İslami topluluğun teşkili peşindeyiz, İslam devleti, İslam ülkesi, İslam ümmeti ve peygamberlerin, sıdıkların ve şehitlerin yüce hedeflerini tahakkuk ettirmek peşindeyiz ve zamanın şeytani mekanizmaları da bir cephe oluşturmuşlar ve dolayısıyla böyle bir harekete karşıdırlar. Bunun için komplolar hazırlıyorlar, eziyet ediyorlar, tehdit ediyorlar, aynı zamanda o karşıdaki cephenin oluşturduğu tüm şatafata rağmen, maddi kudrete,

göstermelik ihtişama rağmen bu ilahi hareket, peygamber misali hareket kendi yolunu kat ediyor ve ilerliyor, etkili oluyor, her geçen gün daha da gelişiyor, daha da kök salıyor, derinleşiyor.

Bugün müstebirlik mekanizmasının davranış mecmuasının genelinden müşahede ettiğimiz husus işte budur, benim ve sizlerin muhasebe mekanizmamızda aksaklık ve hata oluşturmaktır. Öteki alanlarda da önemli bir çalışma yapamamıştır. Gerçek alanlarda müstebirlik cephesinin elinde sadece iki tane maddi faktör var olmuş ve halen mevcuttur. Biri askeri tehdit ve diğer yaptırım. Müstebirliğin bu ikisinin dışında elinde başka hiçbir şey yoktur. Mantık gücü, istidlal gücü, kendi hakkaniyetini ispat etme gücü açısından müstebirliğin eli kilitlidir. Sadece iki iş elinden geliyor. Birincisi askeri tehdittir ve sürekli olarak bunu yapıyor ve diğeri de yaptırımdır. Bu ikisinin de ilacı mevcuttur. Yaptırım meselesini, direniş ekonomisi alanında sergilenecek mücadele ve mücadele ile gidermek gerekir. Sayın cumhurbaşkanının bugün burada belirtti ve daha önce de dile getirdiği bu husus tamamen doğru bir sözdür. Ekonomik programlar yaptırımların devam edeceği varsayımı dikkate alınarak hazırlanmalı, takip edilmeli ve hayata geçirilmelidir. Bu yaptırımların bir zerre ve bir iğnenin ucu kadar dahi azalmayacağını düşünmeliyiz ve şu anda onların kendileri de bunu dile getiriyorlar, yaptırımlara el vurmeyeceklerini kendileri de söylüyor. Hatta şimdiden nükleer alanda anlaşmaya varılması durumunda bile bunun anlamının tüm yaptırımların kaldırılması demek olmayacağı ve daha başka mevzuatlar da var gibilerinden laflar etmektedirler. Bu benim her zaman dillendirdiğim sözdür. Ben defalarca bu toplantıda ve diğer muhtelif toplantılarda[20] nükleer mesele sadece bir bahaneden ibaret olduğu hususunu hatırlatmışım. Eğer nükleer mesele de olmazsa başka bir bahane bulurlar, örneğin insan hakları bahanesi var, kadın hakları bahanesi var ve sayısız diğeri bir çok bahaneler var, bir bahane türetmek ki fazla bir zahmet gerektirmez, propaganda imparatorlu mekanizması da zaten ellerindedir. Nitekim yaptırımların ilacı bu direniş ekonomisidir ve ben daha sonra bu hususta bazı açıklamalarda bulunacağım.

Askeri tehdit meselesine gelince. Bugün artık dünyada askeri tehdit meselesini ciddiye alan çok az insan bulunmakta, sadece biz ciddiye almıyoruz, diğeri birçokları da bu gibi askeri tehditleri ciddiye almıyorlar. Askeri gözlemcilerin birçoğu bu askeri tehditlerin ciddi tehditler olduğu kanaatinde değiller. Zira dünya gözlemcileri, uzmanları ve siyaset çevreleri saldırının Amerika için Kârlı olması durumunda bir an dahi bu konuda tereddüt etmeyeceğini belirtiyorlar. Bunlar bir grubun hayatını kaybetmesinden, dünyanın bir bölgesinde kriz çıkmasından rahatsız olmazlar. 8 yıl boyunca Saddam gibi bir kutru tüm varlıkları ile destekleyenler, İran yolcu uçağını[21] gökte uçuş halindeyken hiçbir bahaneleri olmaksızın ve yüzlerce kadın ve çocukla birlikte hedef olarak öldürenler mi insan öldürmekten korkuyorlar?! Bunlar nerede imkânları olmuşsa kriz çıkarmışlardır; bu renkli hareketler kendi tabirleri ile renkli devrimleri bu ülkelerde meydana getirdiler. Şimdi soru şudur ki bu hareketlerin hangisinde bu müstebir güçler özellikle Amerika ön ayak olmamıştır? Bu krizlerin katliamla sonuçlanması, iç savaşa sebebiyet vermesi ise bunlar için hiçbir önemi yoktur. Afganistan'a saldırılar, Irak'a saldırılar yüz binlerce insanın ölümüne yol açtı. Irak'ta askeri operasyondan sonra da güvenlik organları ve Black Water gibi katil kiralık şirketler vasıtasıyla (ki daha önce bir ara onların tek tek adını zikrettim) insanları bir bir Bağdat ve öteki illerde öldürdüler, bunlar mı cinayetten korkuyorlar?! Bunların mı insan öldürmekten sakıncaları var?! Bu gibi hususlara mı önem veriyorlar?!

Şimdi mesele şundan ibarettir ki askeri tehditleri, bunu yapmak istememelerinden dolayıdır. Sürekli olarak İsrail'in askeri tehdit ettiğini, ama Amerika'nın engel olduğunu gündemde tutuyorlar! İyi de Amerika niye engel oluyor? Eğer bu gerçekleri yansıtmış olsa bunun nedeni nedir? Her hangi bir ülkeye yönelik askeri saldırının olması, insanlardan bir grubun hayatın kaybetmesi vicdanlarını çok mu rencide ediyor? Hayır! Çünkü bunu kârlı bulmuyorlar. Ben de açık olarak şunu ifade etmek isterim ki İran İslam Cumhuriyetine askeri saldırı hiçbir ülkenin yararına değil. Bugün bizzat Amerikalıların kendisi Irak'a askeri saldırıyı bir hata olarak kabul ediyorlar, bunu hata olarak kabul etmelerinin nedeni ise cinayet işledikleri için değil de bu saldırının Amerikanın yararına tamam olmadığı için hata kabul ediyorlar. Yani eğer Amerikanın çıkarına olsaydı onu hata saymazlardı. İnsan öldürdüğümüz, suçsuz masum insanlara saldırdığımız, askerlerimiz kapıları çekme darbeleri ile kırarak açtıkları, kadın ve çocukları her kesin

gözleri önünde kana boyadıkları için hata yaptık demiyorlar.

Askerleri şu an orada işledikleri onca cinayetten dolayı ruhsal hastalıklara yakalanmışlar, ama bunu resmi olarak itiraf etmiyorlar, sadece bunun kârlı olmadığını söylüyorlar. Bu bakımdan hem yaptırım bakımından ve hem de askeri açıdan düşman'ın eli boşdur:

[22] وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Yani: Gevşemeyin, üzülmeyin, eğer hakikaten inanıyorsanız, muhakkak üstün olan sizsinizdir.

Eğer biz gerçekten mümin olursak düşman gerçek meydanda her hangi bir şey yapamaz ve eli boşdur. Peki düşman'ın çaresi he olabilir? Düşman'ın tek çaresi karşı tarafın muhasebe mekanizmasını aksatması, yani benim ve sizlerin muhasebe mekanizmamızı. Bunu da geniş kapsamlı propagandaları, siyasi çalışmaları, muhtelif temasları ile takib ediyor. Biliyorlar ki İslam cumhuriyeti kendi amacına ulaşmak için kudrete sahiptir. İstememesi, iarede etmemesi gerekir, irade edecek olursa başarabilir. Nitekim istememesini sağlamaya çalışıyorlar. Bugün başta Amerika olmak üzere müstekbirlik dünyası bu yönde çaba sarf ediyor. Bu da birkaç yıl önce bizzat benim gündeme getirmiş olduğum, başkalarının da üzerinde durduğu, yazdıkları ve tartıştıkları yumuşak savaştır.

Bizim muhasebemizi değiştiremezler. İslam Cumhuriyetinin muhasebesi ilk günden beri akılcılık mantığı üzerinedir. Akılcı bir güç üzerinedir. Bu muhasebeyi teşkil eden unsurlar şunlardan ibarettir: Birincisi: Allah ve yaratılış fıtratına güven, ikincisi düşmana güvensizlik ve onu tanıma. Halka güven, onların imanına güven, muhabbetlere güven, sadık hedeflere güven gerçekte Allah'a ve onun sünnetlerine itimat ve güvendir ve rahmetli imamımız bu itimadin tecellisiydi. Özgüvene inanma ve biz başarabiliriz, ameli temel edinme ve işsizlikten kaçınma, ilahi yardıma itimat, vazife uğruna sorumluluk duygusu ve mücahedeye dayanma işte bunlar ilk günden beri İslam nizamının akılcı güncü oluşturan temel unsurlardır. İmam Humeyni'nin konuşmalarına göz atın; İmam Humeyni'nin konuşmaları işte bu maarif ve anlamlarla doludur. Tecrübelerden yararlanmak, müstekbir güçlerin kendi eli altındaki halklara karşı davranış tecrübesi, bağımsızlık için mücadele, bağımsız kalmak, bağımsız yaşamak. Bağımsızlık ne demektir? Bazıları bağımsızlık ilkesine eleştiri getirerek bağımsızlığın ne demek olduğunu soruyorlar. Bağımsızlık demek yabancıların, başkalarının iradesinden kendini kurtarmak demektir. Bağımsızlığın manası budur. Bunu her hangi bir akıl inkar edebilir mi? Bağımsızlık demek bir halkın kendi kaderinin bizzat kendisinin belirlemesi demektir. Bu ülke uzun yıllar boyu bağımsız değildi. Dış görünümü siyasi bağımsızlık var gibiydi ama memleketin, nizamın ana çekirdeği başkalarının elindeydi, asıl karar alıcılar onlardı, asıl çalışanlar onlardı. Ülke içinde de bir takım insanlar vardı ki bazıları onlara gönül kaptırmış ve bazıları da gönül kaptırmasalar da onları izlemeye mecbur bırakılmışlardı. Bağımsızlık böyle bir durum karşısında direniştir.

İşte müstekbirlik bu akılcılığa muhaliftir. İslam adının İslam cumhuriyetine karşı muhalefete sebep olduğunu düşünenler olabilir hayır böyle değil! Sadece isim olarak İslam adı, İslam'ın dış etkinlikleri ve zahiri gelenekleri hiç kimseyi muhalefete itmiyor. İmam (Humeyni) bir zaman konuşmalarının birinde [23] şöyle buyurmuştur: İngilizler 20. asırda 1900 lerde gelip Irak'a girdiklerinde ve bu ülkeyi kendi kontrollerine geçirdiklerinde bir ara İngiliz komutan birinin yüksek sesle bağırarak olduğunu ve birilerini çağırarak olduğunu görür. Paniğe kapılır (aslında minarede biri ezan okumakla meşguldü) Bu adamın niye bağırıldığını sordu. Ezan okuduğunu söylediler. Bize karşı mıdır diye sordu. Birisi hayır dedi. İngiliz komutan o zaman dedi bırakın okumaya devam etsin. Ona karşı olmayan ezan, onu küçültmeyen Allahu Ekber... İstedığı kadar desin. Mesele İslam'ın adı veya İslami gelenekler değil. Bugün bir çok ülkeler İslam adını taşıyor, İslami örf ve adetlere de az çok sahipler, ama petroleri müstekbirliğin hizmetindedir, imkanları müstekbirliğin elindedir, hayati kaynakları onların elindedir, onlara karşı her hangi bir muhalefet de yoktur ve hatta birbirleriyle çok güzel de dostlar.

Son dönemlerde bir yerde güzel bir laf okudum. Amerika hükümet uzmanlarından biri diyor ki; İran ile Amerika arasında uzlaşmak mümkündür ama İran İslam cumhuriyeti ile Amerika arasında mümkün değil. Aslında doğru bir laf etmiştir. Başında Pehlevi hanedanının olduğu ve her şeyini onların hizmetine sunan bir İran ile uzlaşmak elbette ki mümkündür ve hatta daha ötesi gereklidir de. Hatta uzlaşmaktan daha ötesi de gereklidir. Mesele İslam Cumhuriyeti meselesidir, İslam cumhuriyeti demek bağımsızlık, özgürlük, İslami imana bağlılık, İslam yolunda adım atmak, düşman'ın yaptırımları karşısında teslim olmamak, İslam ümmetini vahdete davet etmektir. Dakik olarak bu onların isteklerine zıttır. Elbette ki buna karşı kötü olacaklar. Bu asıl demek istediğim sözdü: Özgüveni unutmamalıyız, imanı unutmamalıyız, ameli unutmamalıyız, tembelliğe teslim olmamalı önemsiz sayma ve gönül kaptırmayı unutmamalıyız. İşte bunlar Ramazan ayının dersleridir.

Burada birkaç tavsiyem olacak: Birinci tavsiyem tüm yetkililerdir. Dünya ve bölgenin siyasi konumu şunu gösteriyor ki biz kritik bir aşamadan geçiyoruz, diğer bir ifadeyle bugün tarihi bir dönemeçteyiz. Şunu biliniz ki eğer güçlü olamazsanız, size karşı zorbalıkta bulunacaklar, sadece Amerika ve Batıdan değil hatta Saddam gibi yaratıklardan bile. Eğer güçlü değilseniz size zorbalıkta bulunur, istediklerini zorla size kabullendirmeye çalışırlar. Bunun için güçlü olmalısınız. Peki kudret faktörleri nelerdir? Güçlü olduğumuzu nasıl anlayabilir ve kabul edebiliriz? Moral, umut, çaba ve gayret, ekonomik kara delikleri tanıma, kültürel kara delikler, güvenlik kara delikleri bunları tanımalı ve nüfuz yollarını tıkamalıyız. Yetkili organların işbirliği, kurumların halkla yakın ilişkisi bunlar güç unsurlarıdır. Bu tavsiyelerimden biridir ve her kesedir.

İkinci tavsiyem de şudur ki mümkün olduğunca ve fırsatınız bulunduğunca çalışınız; zira fırsatlar sınırlıdır. Bizler insan olarak zevale doğru gidiyoruz, sınırlı bir fırsata sahibiz, var olduğumuz sürece ve elimizden geldiğince çaba göstermeliyiz. Bırakmıyorlar dememelisiniz. Bu bırakmıyorlar ifadesi kabul edilebilir bir söz değil. Bir çokları bunu söylüyordu, daha önce ve şimdi de bırakmadıklarını söylüyorlar. Bırakmıyorlar da ne oluyor? Sizler gerek mecliste, gerek hükümette, gerek yargı gücünde, gerek silahlı kuvvetlerde ve gerekse hükümete ait muhtelif birimlerde bir takım yeteneğe sahipsiniz, bir çok imkanlarınız bulunmaktadır, bu imkanlardan yararlanınız, mümkün olduğunca gayret gösteriniz bir anınızın dahi boşa geçmesine izin vermeyin.

Üçüncü tavsiyem şudur ki hareketinizi İnkılab ilkelerine göre ayarlamalısınız; tali meselelerden kaçınınız, halkın sorunlarının çözümüyle ilgileniniz. Dördüncüsü kısmi dayanışma ve güç dayanışmasını önemseyiniz. Ben üç erkin başkanlarına önemle tavsiyede bulunuyorum ki toplantılarını sürekli olarak aksatmaksızın gerçekleştirmeliler. Meselelerin birçoğu bu gibi toplantılarda çözümleniyor, hükümetle meclis oturumları, yargı gücü ile hükümet toplantıları, yargı gücü ile meclis toplantıları, yapılan fikir teatileri, karşı tarafın görüşüne sahip olmak tüm bunlar dayanışmaya ve ortak tavır takınılmasına sebep oluyor. Cihadi idarecilik mevzuu benim her kese yaptığı tavsiyelerimdir.

İcra gücü ve hükümete tavsiyeme gelince. Her kes şunu bilmeli ki ben hükümeti himaye ediyorum, ben hükümete yardımcı olmak için elimdeki tüm yetki ve gücümden yararlanacağım, Hükümeti tamamen teyit ediyorum, destekliyorum, geçmişteki hükümetlerin tümünü desteklediğim gibi. Hükümetin üst düzey yetkililerine tanıdıklarına itimadım tamdır. İnkılabtan sonra iş başına gelen tüm hükümetler halkın seçtiği hükümetlerdir ve ben tüm bu dönemlerde elbette sorumluluğum bulunduğu dönemlerde tüm bu hükümetleri destekledim, tüm bu hükümetlerin de olumlu yönleri olduğu gibi olumsuz yönleri de bulunuyordu, kendisinin tamamen müsbet olduğunu iddia eden hiçbir hükümet olmamıştır. Veya kendisinin tamamen menfi olduğunu, müsbet olmadığını söyleyen bir kimse çıkmamıştır. Elbette geçmiş hükümetlere yönelik eleştirilerin uzmanlarca ve delilleriyle yapılması daha uygun olur, genel minberlerde eleştiriler pek de uygun değil. Şimdiki hükümete yönelik eleştiriler de saygı çerçevesi içinde insafıca yapılmalıdır. Sırf hükümetin zayıf noktalarını bulmak veya eziyet etmek amacıyla yapılmamalıdır. Bu birinci husus. İkinci husus da hükümet yetkililerine arz ediyorum ki direniş ekonomisini ciddiye almalısınız.. Sayın

cumhurbaşkanı burada belirttiler ve öteki yetkililer de az çok bu konuda görüşlerini belirtmişlerdir ama bunu pratiğe dökmek gerekir.

وَلَا مِمَّنْ عَلَىٰ غَيْرِ عَمَلٍ يَتَّكِلُ

Bunu dile getirip de pratikte çok yavaş hareket etmemeliyiz, direniş ekonomisinde temel iç üretime dayanmaktadır, iç ekonomi bünyesi sağlamlığına dayanmaktadır. Ekonomik canlılıkta zaten budur, ekonomik canlılık, açılım üretimle mümkün olabilir, ülkenin iç kapasitelerinin aktif hale getirilmesi ile mümkün olabilir, başka bir şeyle değil.

Direniş ekonomisi ile ilgili bir tavsiyem de bankalara olacak. Bankalar rol ifa etmeli ve kendilerini direniş ekonomisi genel siyasetleri ve hükümetin bu husustaki programları ile uyumlu hale getirmelidirler. Bu arada müspet bir rol da ifa edebilirler. Elbette bankaların aynı zamanda menfi rolleri de olabilir.

Sanayi ve maden sektörüne önemli tavsiyem ise çaba göstermeli, çabalarını daha da artırmalı, potansiyelleri belirlemeliler; zira ülkede büyük potansiyel ve kapasite mevcuttur, bu potansiyelleri aktif hale getirmeliler.

Tarım sektörüyle ilgili olarak da tarım sektörünün hayati bir önemi var hükümetin tarım sektörüne bakışı ve siyasetleri destekleyici nitelikte olmalı. Dünyanın her yerinde de böyledir. Tarım sektörü her yerde hükümetler tarafından destekleniyor. Nitekim tarım sektöründe var olan sorunlar giderilmelidir, tarım sorunları, hayvancılıkla ilgili sorunlar, bazen bu konuda bizzat bana da şikayetler geliyor, bu sorunlardan bazıları insanın yüreğini yakıyor.

Üçüncü husus da şudur ki hükümetin sloganı itidaldir. "İtidal" aslında çok güzel bir slogandır, biz de itidali teyit ediyoruz, ifrat mahkumdur ve kötüdür. Benim bu hususta tavsiyem dikkatli olunuz mümin akımları itidal sloganıyla sahneden dışlamasınlar. Bazıları bunu yapmaktalar. Görüyorum ki ülkenin siyasi sahnesinde itidal sloganı adı altında, ifrattan kaçınmak adı altında, her hangi bir tehlike anında her ketsen önce kendi göğsünü öne vererek tepkisini ortaya koyan mümin akımı dışlamaya çalışmaktadırlar. Dikkatli olunuz. İslam itidalin tecellisidir:

[24] أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ

Yani: "... kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler..." Bu itidaldir.

[25] قَتَلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

Yani: "... önce yakın çevrenizdeki kâfirlerle savaşın..." Bu bir itidaldir. Emri Bil Maruf ve Nahyi Anil Münker itidaldir. İtidal işte bunlardan ibarettir. İtidal, bizlerin mümin bir ferdin, mümin bir grup ve topluluğun vazife sorumluluklarını engellemiz anlamında olmamalı.

Şu anda önemli bir diğer husus nükleer meseledir ve sayın cumhurbaşkanının bu konudaki sözleri çok yerindeydi. Karşı taraf ölüm üzerinde ısrar ediyor ki ateşe razı olasınız. Onların amacı İran İslam cumhuriyetinin zenginleştirme meselesinde örneğin 10 bin SWU'a razı etmeye çalışıyor. Ama bunlar 500 SUW'la 1000 SWU'yla işe başladılar ve bu eski türlerinden 10 santfirüjlerin işlevidir. Yetkililerimiz bizin 190 bin SWU'ya ihtiyacımızın olduğunu söylüyorlar, Mümkündür bu gereksinim bir yıl, iki yıl veya beş yıl sonra için olmasın ama bu ülkenin kesin ihtiyacıdır ve bu ihtiyaç temin edilmelidir. Amerikalıların bu husustaki sözleri haksızca bir laftır. Bir ülkenin nükleer enerjiye ihtiyacı var, bu ihtiyacını ise kendi çabası, kendi gayreti ve kendi imkânlarıyla başkalarıyla gizli hesap kitap içinde olmaksızın, hırsızlık yapmaksızın bu bilimi, bu teknolojiyi elde etmeyi başarmıştır. Şimdi gelmiş

buna engel olmaya çalışıyorlar. İyi de niye? Bunun nasıl bir mantığı olabilir? Atom bombasından korktuklarını söylüyorlar! Birincisi nükleer silahların engellenmesi için gerekli garantinin sağlanmasının kendi özgü yolları var ve sakıncası da yoktur. İkincisi eğer nükleer silahların varlığından birileri tedirgin olacaksa bu kesinlikle Amerika değil. Amerikanın kendisinin binlerce nükleer başlığı bulunuyor, binlerce atom bombası bulunuyor ve bizzat kendisi bunları kullanmıştır da. İyi de size ne?!. Filan ülkenin mesela atom bombasına sahip olmaması sizi niye endişelendirsin ki! Bu konuyla ilgili gerekli kurumlar zaten var, onlar gerekirse garanti edebilirler. Elbette gerekli garanti de verilmiştir. Bunu belki onların kendileri de biliyor. Onların sözleri temelden haksızdır.

Elbette biz görüşme heyetimize tamamen güveniyoruz. Eminim ki onlar ülkenin hukukunun, halkın hukukunun ve halkın onurunun zedelenmesine razı olmayacak ve böyle bir olayın tahakkuk bulmasına izin vermeyecekler. Zenginleştirme meselesi büyük önem taşıyan bir konudur. Tahkik ve geliştirme meselesine kesinlikle riayet edilmelidir. Düşman'ın tahrip etme gücüne sahip olamadığı teşkilatın korunması gerekir. "Fordu" meselesinde ısrarcılar, çünkü onlar bu merkeze ulaşamıyorlar. Diyorlar ki bizim ulaşamadığımız, zarar veremediğimiz her hangi bir merkezin bulunmaması gerekir. Bu komik değil mi!

Son mesele ise bölge meselesidir. Irak meselesidir, gerçekte bir fitnedir ve inşallah Allah'ın yardımı sayesinde mümin Irak halkı bu fitne ateşini söndürmeyi başaracak ve yok edecektir. İnşallah bölge halkları her geçen gün maddi ve manevi açıdan daha da gelişirler.

Allah'ım! Muhammed ve al-ı Muhammed hatırına burada söylediklerimizi, işittiklerimizi kendin için ve kendin yolun için karar kıl; Onu bizden kabul buyur.

Allah'ım! Bizleri çaba gösterme, gayret etme ve muhlis işler yapmada başarılı kıl,

Allah'ım! Muhammed ve Al-ı Muhammed hakkına bizlerden razı olma sebeplerini bizim için karar kıl; bizleri bu mübarek ayda kendi rahmet ve mağfiretinden mahrum bırakma; şehidlerin pak ruhlarını, yüce imamın mutahhar ruhunu kendi velilerininle mahşur buyur.

Allah'ım! Muhammed ve Al-ı Muhammed hatırına bizleri şükreden ve sabır gösteren kullarından karar kıl.

Vesselamu Aleyküm ve Rahmetullah ve Berekatuhu

[1] - Hucet'ul İslam Hasan Ruhani

[2] - İkbâl'ul Amal c.1 s.90

[3] - Tevbe suresi – 49. ayetin bir bölümü

[4] - İkbal'ul Amal c.1 s.25

[5] - İkbal'ul Amal c.1 s.23

[6] - İkbal'ul Ummal c.1 s.26

[7] - Bakara suresi – 183. ayetin bir bölümü

[8] - Enfal suresi – 29. ayetin bir bölümü

[9] - Bakara suresi 282. ayetin bir bölümü

[10] - Alı İmran suresi – 175. ayet

[11] - Alı İmran suresi – 174. ayetin bir bölümü

[12] - Bakara suresi 268. ayetin bir bölümü

[13] - Nisa suresi 120. ayet

[14] - Nisa suresi 120. ayetin bir bölümü

[15] - Enam suresi – 112. Ayetin bir bölümü

[16] - Muhammed suresi – 7. ayetin bir bölümü

[17] - Ahzab suresi 62. ayetin bir bölümü

[18] - İbrahim suresi 24. Ayet ve 25. ayetin bir bölümü

[19] - İbraihm suresi 27. Ayetin bir bölümü

[20] - Ülke yetkilileri ile yaptığı son toplantı gibi toplantılar

[21] - 3 Temmuz 1988 yılında Bender Abbas- Dubai seferini yapmakta olan ve tamamen sivil bir alanda Amerikan Vinsens filosunca fırlatılan füzelerle hedef alınarak düşürülen İran yolcu uçağının aralarında 66 12 yaş altı çocuğun da bulunduğu 298 yolcu ve mürettebatının tümü şehid düşmüştü.

[22] - Alı İmran suresi 139. Ayet

[23] - Sahifei Nur c. 7 Aye 139

[24] - Feth suresi 29. Ayetin bir bölümü

[25] - Tevbe suresi 123. ayetin bir bölümü